

РЕШЕНИЕ

№ 4006

гр. София, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1836** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. П. против заповед № 18-12228/16.11.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата. Заинтересованите страни (ЗС) Г. В. Г., А. И. Х., М. И. Н. и Б. Г. К. молят жалбата да бъде уважена. ЗС областен управител на област С., Столична община (СО) чрез кмета на район „М.“, Е. К. С., Й. Д. Д., Ю. Е. П. и И. Г. К. не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите, изложени в последната и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по заявление вх. № 01-257208/10.05.2022 г. на СГКК (л.369-370 от делото), подадено от жалбоподателката. Въз основа на заявлението и проект за изменение, приет с удостоверение № 25-133673/09.05.2022 г. на СГКК е започната процедура по изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлени имоти (ПИ) с идентификатори 68134.4082.897, 68134.4082.794,

68134.4082.66 и сграда с идентификатор 68134.4082.794.2, находящи се [населено място], район „М.“ на СО. Поисканото изменение на кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-15/06.03.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, се изразява в нанасяне на границите на ПИ с идентификатор 68134.4082.6594 и преномериране на сграда с идентификатор 68134.4082.794.2 в съответствие с идентификатора на имота, в който попада и се извършва въз основа на проект на правоспособно лице по ЗКИР и представен документ за собственост. Към заявлението са приложени необходимите документи и материали, съгласно изискванията на ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15 декември 2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредбата). За изменението е изготвена скица-проект № 15-536286/18.05.2022 г. на СГКК (л.429). На основание чл. 26, ат. 1 от АПК били уведомени за започналото административно производство всички заинтересовани лица, вписани в кадастралния регистър на недвижимите имоти (КРНИ) - собственици и носители на вещни права на имотите, засегнати от изменението, с дадена възможност ангажиране на доказателства по преписката. Постъпило възражение рег. № 02-603/25.05.2022 г. от СО чрез кмета на район „М.“, с което се изразява несъгласие с процедураното изменение и е представен акт за общинска собственост № 310/12.12.1997г. (л.423-426).

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че за установяване правата на собственост заявителят представя: комбинирани скици за пълна или частична идентичност; решение № 2438/41 от 12.08.1998 г. на Поземлена комисия, община „Студентска“, с което се отказва да се възстанови правото на собственост върху нива с площ 1447 кв.м. на наследниците на В. Г. М.; решение от 23.06.1999 г. на Софийски районен съд (СРС), 48 състав, постановено по гр. д. № 7681/1998 г., с което се отменя решението на поземлената комисия и вместо него на посочените наследници се възстановява правото на собственост върху една трета идеална част от 820 кв. м., представляващи част от бивша нива, попадаща в парцели № 2437 и № 2438 по изработения през 1939 г. кадастрален план, находяща се в землището на бившето [населено място], м. „Бели бряг“; техническа експертиза по гр. д. № 7681/1998 г. на СРС; решение от 23.05.2001 г. на Софийски градски съд, АК, III-Г отд., постановено по адм. д. № 54/2000 г., с което е оставено в сила решението на СРС; решение от 22.10.2009 г., постановено по гр. д. № 7681/1998 г. на СРС, 38 състав, с което е извършено тълкуване на първоначалното решение на районния съд в смисъл, че съдът е възстановил на наследниците на В. Г. М. една трета идеална част от 820 кв. м., заключени по букви ИКЛМНИ на изготвената от вещото лице скица, приложена към депозираното по делото на 18.02.1999г. заключение, явяваща се неразделна част от решение от 23.06.1999 г. От удостоверение за наследници № РСЦ21-УГ01-4844/18.08.2021г. на район „С.“ на СО (л.550-554) се установява, че наследници по закон на В. Г. М. са жалбоподателката - заявител по преписката, както и ЗС – физически лица. На същите е възстановено право на собственост върху една трета идеална част от част от бивша нива, попадаща в имоти с планоснимачни номера 2437 и 2438 от стар кадастрален план.

След уведомяване на заинтересованите лица по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗКИР, постъпило възражение от страна на СО, с което се изразява несъгласие с изменението. Посочва се в писмото, че за ПИ с идентификатор 68134.4082.897 има съставен АОС № 310/12.12.1997 г., а ПИ с идентификатори 68134.4082.897 и 68134 4082.66 представляват улици, които са публична общинска собственост и за тях съгласно чл.

56 от Закона за общинската собственост (ЗОС) не се съставят актове за общинска собственост. При така установените обстоятелства и след направен сравнителен анализ на събраните доказателства, административният орган приел, че искането за изменение не следва да бъде уважено. В тази връзка взел предвид, че измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) са регламентирани като дейност по поддържането им в актуално състояние - чл. 51, ал. 1 от ЗКИР. В случаите на чл. 51, ал. 1, т. 1 от ЗКИР, СГКК отразява промените в основните кадастрални данни за имотите въз основа на представени от заинтересованите лица документи, установяващи юридически факти, настъпили след влизането в сила на КККР. Във връзка с установената фактическа обстановка и като взел предвид горепосочените съдебни решения, административният орган приел, че в случая е относима разпоредбата на чл. 51, ал. 1, т. 1 от ЗКИР и производство е за изменение в обектите след влизане в сила на КККР. Съгласно чл. 54, ал. 7 от ЗКИР, при нанасяне в КККР на възстановени впоследствие имоти, изменението на КККР, следва да се процедира по реда на чл. 54, ат. 1-6 от ЗКИР. Приел също, че в случая е обективизиран спор за материално право между заявителката и СО, подала възражение срещу изменението. Посочва се в мотивите на оспорения акт, че съгласно чл. 54, ал. 2 ЗКИР, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Исканото от заявителя изменение на КККР е допустимо, но следва да бъде отказано, поради индиции за наличие на спор за материално право, което е пречка за одобряване на исканото изменение. Нормата на § 16 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредбата дава яснота кога е налице спор за материално право: когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. Противопоставянето на исканото изменение от страна на заинтересовано лице в административното производство, чиито имот се засяга от изменението, е достатъчно основание, за да бъде направен извод за наличието на спор за материално право, който е абсолютна отрицателна предпоставка за постановяване на заповед за одобрение на исканото изменение. Съгласно чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, при констатиран спор за материално право, изменението може да бъде извършено едва след разрешаването на този спор по съдебен ред.

Административният орган взел предвид, че проверката на източниците, удостоверяващи вещните права, е извън неговата компетентност и може да бъде осъществена само от общия съд независимо от фактическия състав за възникване на правата, респ. способа за придобиването им. В случая е налице „застъпване“ и се касае за спор между заявителите и заинтересованите лица във връзка със собствеността върху имотите, предмет на изменението, който спор се основава на въпроси, които не могат да бъдат разрешени в производството пред началника на СГКК. По изложените съображения и на основание 54, ат. 2 от ЗКИР с процесната заповед същият постановил отказ по заявление вх. № 01-257208/10.05.2022 г. на СГКК.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват различен правен извод. Грите съдебни решения, представени от жалбоподателката и обсъдени от административния орган, не съставляват основание за исканото изменение. Съгласно чл.298, ал.1 от Гражданския

процесуален кодекс (ГПК), решението влиза в сила само между същите страни, за същото искане и на същото основание. В случая СО не е била страна по делата, водени между наследниците на В. Г. М. и поземлената комисия и приключили с постановяване на представените съдебни решения. В Тълкувателно решение (ТР) № 5/18.10.2011 г. по т. д. № 8/2010 г. на Върховния административен съд е прието, че, граждани и организации, с изключение на претендиращите възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи и подали заявление за това, не могат да обжалват по реда на АПК заповедите на кметовете на общини по чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ) за определяне на застроената част от имоти, намиращи се в границите на урбанизирани територии. В мотивите на това ТР се посочва, че всички реституционни производства, извън случаите, когато реституционният ефект настъпва по силата на закона, в това число и това по ЗСПЗЗ, са разписани като административни производства, с цел бързо разрешаване на исканията и спорните въпроси. Посочва се и, че в основното реституционно производство е недопустимо участието на трети лица.

В производството по оспорване на решението на поземлената комисия от наследниците на В. Г. М., отменено впоследствие от СРС, е извършено определяне на незастроената площ от претендиращия имот, като СО не е имала възможността да участва в същото производство. Ето защо, постановеното в резултат на последното и влязло в сила решение не я обвързва, тъй като въпросът за собствеността на СО е извън пределите му съгласно чл.298 ГПК. Съответно, решението от 23.06.1999г. по гр. д. № 7681/1998г. на СРС не е от вида, предвиден в чл.53а, т.1 ЗКИР, позволяващ нанасяне на изменения в изпълнение на влязло в сила съдебно решение без издаване на заповед. След като представените съдебни решения не са от вида, съставляващ основание за допускане на изменението без нарочна за това заповед, административният орган е длъжен да проведе производство по издаването ѝ. При обективизираното в хода на последното възражение на СО относно собствеността, е налице пречка за допускане на изменението, съгласно чл.54, ал.2 ЗКИР. Съгласно същата разпоредба, именно влязлото в сила съдебно решение от този вид, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1 от същия закон.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че процесният отказ е издаден в установената форма от компетентен орган. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. П., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 18-12228/16.11.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

